

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritium Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniae, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Quare nonnulli etiam Catholici Societati lesv obtectent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

causa tales incidere possunt. Neq; ita ego Societatem IESV defendo, vt asseram, omnes & singulos Iesuitas, nihil aut facere, aut dicere imprudentius; aut neminem extitisse, qui aliquo dicto aut facto, à se aliquos alienaret. Non ita arroganter de se sentiunt Patres Societatis IESV, vt se à vniuersis esse censeant; quin potius se homines esse sciunt, & nihil humani à se alienum putant. Verùm non propterea, aliquis toti Prouinciæ aut ditioni est execrabilis, quòd eius vitæ rationes & actiones quibusdam non probentur. Ex quibus omnino concludo, ingentem ac insolentem calumniam esse; detestabiles esse Bauaris Iesuitas. Imò plerisq; Catholicis Bauaris, maximè autem melioribus & prudentioribus amabiles, & venerationi sunt, propter doctrinam, virtutem, innocentiam, diligentiam, zelum in rebus diuinis, in Sacramentis administrandis solertiam, in animis hominum gubernandis peritiã, ac cætera ornamenta, quæ in Religiosis, homines pij quærunt ac suspiciunt: quæque Bauari fatentur in Iesuitis esse singularia, ac penè diuina.

De Catholicis & Religiosis quibusdam Iesuitarum obrectatoribus.

Quod idem Calumniatori dictum sit atque responsum de cæteris Catholicis, siue Ecclesiasticis, siue alijs; etiam si illis inueniantur, qui maledicant, & obloquantur Societati IESV: aut de ea vel generatim, vel de certis hominibus, referant, quæ aut indigna, vel turpia, vel maleuolentis animi indicia videntur. Illud ego ex mea sententia, & multorum, quos noui, grauissimorum, nobilissimorum, doctissimorum hominum opinione pronunciare possum; neminem, qui Societatis IESV institutum pernouerit ac persequerit; qui que verè ac ex animo Catholicus fuerit, eam odisse. Quod si quis dicat: nonnullos etiam ex pijs & sapientibus inueniri, qui quædam in Societatis IESV hominibus carpant; Ego illud oppono: Neminem ferè esse, non solum ex sapientioribus, sed etiam ex vulgo; qui non plurima etiam in illis admiretur & vehementer commendet. Illud tamen etiam atque etiam considerandum est: in ijs ferè tantum modò rebus, aliorum iudicium à Iesuitis dissentire, in quibus, sine vitio, etiã sapientes & prudentes, aut pij ac sancti

Ati homines dissentire possunt: Fit enim plerumque, ut suo quisque iudicio ac ratione ductus contrariam opinionem non omni modo probare possit. Cum enim (præsertim ex bonis ac sapientibus) quisque se, quod optimum sit, sequi putet; mirum non est, si diuersam viam affectantes, non laudet fortè, aut etiam reprehendat. Sic quædam Patres Societatis agunt, quæ alij horrent & negligunt; è contrario verò interdum vitant, quæ cæteri appetunt & ambiunt. Deinde Societatis IESV studia ac instituta quædam, ideo sunt obtreccationi obnoxia, quòd plerique laborent ignoratione finis atque causarum, ob quas illa sic sunt suscepta. Præterea nonnullos quãdoq; offendit, quòd Patres Societatis IESV, non videantur mediocritate quadam contenti, vel in instituendis, vel in corrigendis moribus; sed absolutam quandam speciem atq; perfectum exemplum omnibus, ad quod properent, proponere. Itaque quidam obloquuntur Societatis Patribus quemadmodum agroti sæpè medicis, cupita negantibus: Quòd si qui etiam ex inuidia aut æmulatione quadam, florenti præsertim nunc Societati, obtreccent, id humanum ac vsitatum est: sed auctoritati ac laudi Societatis nihil detrahit: sicut neque illud; si quis, quod in vno aliquo eius Ordinis homine non probauit, toti Societati, vel ex malitia, vel ex imperitia tribuat. Atq; ex his fieri potest iudicium, de innumeris & turpissimis Polycarpi mēdacijs, quibus fingit Iesuitas omnibus etiam bonis Catholicis, ac Religiosis exosos esse, ut quidam etiam eos armis ac bello ex Orbe Christiano libenter eijcerent. Scilicet quæ vehementer exoptando interdum somniat Polycarpus, ea tanquam vera commemorat. Sic igitur tibi de Obtreccatoribus Societatis IESV responsum sit Polycarpe; Ut nemo malè de se loquatur, Iesuitæ efficere non possunt; ne merito de se malè loquantur, præsertim sapientes ac probi, in eo diligenter & foeliciter elaborant.

Satis arbitror ex his, quæ hætenus à me sunt allata, patere; Historiam Ordinis Iesuitici, librum esse famosum. Tum quia Augustissimum Imperatorem, Serenissimos &

*Hist. or. Ies.
pag. 21. &
alibi.*

*Conclusio
huius Apo-
logie, Hi-
storiam or-
dinis Iesui-
tici esse li-
brum famo-
sum.*

Illustrissimos Principes ac Illustres Ordines tot maledictis, improbiſſimisq; calumnijs perstringit: Tum quia laudatissimam Societatem hominum doctissimorum, religiosissimorum, ac de tota Christiana Republica optimè meritorū, tam iniquè, improbè, mendaciter, cōtumeliosè infamare conatur. Neq; enim vereor, ne quis putet exiguū esse iniuriam, huic sanctissimo Ordini illatam, quòd sint Religiosi, hoc est, famæ ac honoris contemptores. Nam etsi Societatis IESV Patres verè contumelias & supplicia pro Christi nomine libenter subirent; tamen quoniam has calumnias eò spectare vident, vt eorum fructus impediatur, quos ex suis immensis laboribus colligere non tam proſe, quàm pro gloria DEI & exaltatione nominis IESV cupiunt; ideò dolent, ita se innocentes & immeritos tanta inuidia & odio per eiusmodi libros onerari. Quòd si hæc Societas etiam ex hominibus viliſſimis & abiectissimis cōstaret; si obscuro omnes, ignobiles, pauperes fuissent; nequaquam tamen ferendum ac tolerandum videretur; tum propter Religiosam dignitatem, quæ omnibus ferè honoribus antecellere debet; tum propter beneficia, quæ in totam Ecclesiam tanto studio, alacritate & foelicitate conferunt. Nunc cum multi eorum eo loco nati sint, ijsuè naturæ ac virtutis studiorumque ornamentis præditi, vt nisi cum Christo paupertatem & humilitatem colere, quàm has honorum & dignitatum vmbras consecrari mallent; inter nobiles & claros viros, inter Gubernatores Rerum publicarū ac Ecclesiarum, inter homines summa auctoritate, vel virtutis ac eruditionis laude pollentes numerari possent; merito tū ipsorū est habenda ratio, tū etiam fortè eorum, qui in varijs Orbis Christiani partibus, atq; intra Imperij fines dignitate atq; auctoritate magni, multos ex Iesuitis, sanguinis propinquitate attingunt. Constat enim multos in hac Societate clarissimis, honestissimisq; natalibus ortos: quod tamen ipsi adeò non æstimant, vt neq; audire quidem velint patrios titulos, & quæ fortuna magis quam virtus tribuit decora. Quæ quidem eorum animi modestia & demissio

sio ipsis fraudi esse non debet, sed potius quanto ipsi magis quid de se aestimetur, contemnunt; tanto studiosius eorum nobis est honor atq; laus conseruanda, amplificanda, & defendenda contra nefandos Calumniatores; praesertim tales, quales se declarant huius Historiae auctores, ac inter eos Polycarpus praecipue.

Spero prudētes ac bonos omnes, ex ijs, quæ attuli (quamuis pro numero eorum, quæ omisi, pauca videri possunt) satis cognoscere, totum librum scaterere hæresibus, dogmatibus impijs, blasphemijs inauditis, sarcasmis turpissimis, mendacijs impudentissimis, calumnijs atrocissimis, contumelijs importunissimis; nihil in eo apparere, nisi imprudentiam, temeritatem, audaciam, impudentiam, stultitiam, nequitiam, libidinem, & inexplicabile in Religionem Catholicam, omnesque eius Sectatores, defensores, ipsosque adeo Principes & Magnates, praesertim aut ac potissimum in Iesuitas odium ac inuidiam. Ita scriptum esse, ut nulla vestigia Religionis, Pietatis, obseruationis in DEVM, in res sacras, in Diuos, in viuos aut defunctos extent. Nam irridendo, subsannando maledicendo, execrando, mentiendo, calumniando nemini parcat; Sed furiosi instar in omnes, ut cuiusque memoria occurrebat, feroci impetu incurrit. Atq; hæc quidem omnia ita apertè, ita manifestè, ita frequenter, quasi aliquod præmiū inauditæ maledicentiæ propositum habuisset; aut quasi omnes lectores fungos, fatuos, blennos, bardos, stolidos iudicasset: quasi que solis hæreticis, stultis, calumniatoribus, obrectatoribus, inuidis, inimicis Iesuitarum scripisset.

Quamquam, neq; ita hic liber scriptus est, ut vel suorum ac Protestantium curam habuisse videatur Auctor illius. Cum enim tam incredibilia, tam absurda, tam vana & futilia sine ordine ac modo memoret atq; confingat; nemo qui videri volet prudentior, fidē habebit: sed pudebit etiam multos Lutheranorū huius Historiæ & talium Historicorum. Nam & prudentes ex Protestantibus, dum vident ita à Principibus Catholicis foueri & amari Iesuitas, eosdemque

à Præ-

*Hif. or. Ies.
quomodo
scripta sit.*

*Auctor Hi-
storia Or-
dinis Iesui-
tici ne suo-
rum quidē
rationem
habuit.*

à Prædicantibus omnibus ita timeri, ab ijsque tanto odio, maledictis que appeti; dumque audiunt de doctrina Iesuitarum, de studio, de labore, de fide, quam præstât in suscipiendis, obcundis, perficiendis, quæ spectât ad Religionem Catholicam; dum cognoscunt, tanta quotidie eos incrementa sumere, tot viros nobiles, graues, doctos, honoratos illis se adiungere; certò statuunt apud animum suum, nihil Historico credendum; præsertim qui tantam animi impotentiam apertè præ se ferat, & sine bile, iracundia ac odio, nec verbum proferre possit. Sanè si quisquam aliquando audacter calumniatus est, ea spe; quòd semper aliquid in animis Auditorum hæreat, id Polycarpus fecit, cum adiutoribus suis (non adeò ignotis quam ipsi fortassis sperant & optant) in sua Historia contexenda. Quod enim nunquam grauissimis calumnijs, si pauca fuissent, efficere potuisset, ne scilicet mentiri videretur; hoc se consecuturum sperauit plaustris contumeliarum, nempe vt aliqua vera esse crederentur; & fieri non posse æstimaretur, vt tot ac tanta, quot quantaque continet liber hic, vnus homo, vel etiã plures comminiscerentur. Hoc tamen est hac sua stultitia assecutus, vt quamuis ipse Calumniatoris nomen apud omnes obtenturus perpetuò sit; neque quisquam tam fatuus futurus, qui omnia credat; tamen etiam multi, nempe vel Polycarpo pares, vel Iesuitis inimiciores aut iniquiores, quadã sint mendacia & calumnias libenter audituri, atque fidem tanquam veris narrationibus adhibaturi, prout quisque, vel de Religione, vel de Iesuitis aliqua opinione praua imbutus est.

Producuntur testes innocentes Societatis lesu, contra Calumniatores & Pseudohistoricū

Verum quæ prudentes ob priuatam suam sententiã probabilia iudicabunt, ea leuicula fortè tantum erunt. Nam quò minus illa grauissima & turpissima flagitia perpetrassent aut tam horrenda conuitia meritos esse Iesuitas credat, obstabit auctoritas & testimonium penè totius orbis Catholici. Nam Societatis IESV Clericorum sapientiam & scientiam rerum diuinarum & humanarum testantur libri, quos ediderunt in omni disciplinarum genere eruditissimi: